

Η αυλή των θαυμάτων

Για τα παιδιά της δικής μου γενιάς το σχολείο ήταν η αυλή των θαυμάτων. Για μένα ήταν πάντα ο κόσμος μου. Η σχολική τάξη το παράθυρο μου σε μια άλλη πραγματικότητα. Οι βιβλιοθήκες η απόδειξη πως υπήρχε κάπου κοντά ένα υπέροχο σύμπαν για να ανακαλύψω. Και τα βιβλία, τα βιβλία ήτανε τα ταξίδια που κάποτε θα ήθελα να κάνω. Σήμερα ο κόσμος μας άλλαξε. Για τα δικά μου παιδιά το διαδίκτυο και τα χιλιάδες ερεθίσματα που παρέχονται στο σπίτι είναι πια το παράθυρο σε έναν αλλιώτικο κόσμο. Το πάτημα ενός κουμπιού είναι αυτό που σου προσφέρει πια πληροφορίες, πρόσβαση σε χιλιάδες τόμους βιβλίων, σε εικόνες και σε θαύματα του σύμπαντος. Πλέον η αυλή των θαυμάτων μεταφέρθηκε μακριά από τις σχολικές τάξεις. Μπορείς να αποκτήσεις γνώσεις μέσα από άλλους τρόπους. Η πανδημία του κορωνοϊού και η πρόσβαση στον νέο αυτό ψηφιακό κόσμο, έστω και μέσα από τα δεκάδες προβλήματα που ανέδειξε, έδειξε ακριβώς πως δεν χρειάζεται να βρίσκεσαι στην τάξη για να μάθεις. Αυτό που χρειάζεται είναι πρόσβαση στο μαγικό κουμπί της πληροφορίας - φτάνει φυσικά στην άλλη άκρη του κουμπιού να βρίσκεται ένας ικανός και χαρισματικός δάσκαλος που είναι διατεθειμένος να σε μάθει.

Και φτάνει επίσης να έχεις ακριβώς πρόσβαση στο μαγικό κουμπί της πληροφορίας. Που δεν την έχουν όλοι.

Ζώντας σε έναν κόσμο όπου η προσφυγιά και η μετανάστευση έγιναν σχεδόν συνήθεια, ως αναλογιστούμε ότι τα χιλιάδες παιδιά που ξεριζώνονται από τον τόπο τους χάνουν ανάμεσα στα τόσα άλλα αγαθά το δικαίωμα στη μάθηση, στην εκπαίδευση και τη γνώση. Ο νέος ψηφιακός μας κόσμος θα μπορούσε να είναι για αυτά ο τρόπος να αποκτήσουν πρόσβαση στην εκπαίδευση έστω από απόσταση, μακριά από τους χώρους της σχολικής τάξης. Η πρόσβαση σε υπολογιστές ή έστω σε κάποιο ψηφιακό μέσο που θα τους επέτρεπε να ακολουθήσουν κάποια εκπαίδευση θα σημαίνει για αυτά τα παιδιά την ευκαιρία να επιβιώσουν. Επειδή ακόμα και σήμερα, η γνώση, η μάθηση, αυτό που αποκαλούμε γραμματισμό εξακολουθεί να είναι το εισιτήριο, το παράθυρο σε έναν καλύτερο κόσμο που μπορεί να υπάρξει. Δεν γίνεται να μην υπάρξει. Η σημερινή εποχή μπορεί να μετατρέψει σε χώρο μάθησης ακόμα και το τσαντίρι της προσφυγιάς, διασφαλίζοντας ότι η εκπαίδευση μπορεί να τους περικλείει όλους. Η συγκλονιστική εικόνα των μικρών κοριτσιών στο Αφγανιστάν που μαθαίνουν να διαβάζουν μυστικά μέσα σε κουζίνες από τις μαμάδες και τις θείες τους, αφού το αυταρχικό καθεστώς στο οποίο ζουν απαγορεύει στις γυναίκες να μορφώνονται, μας δείχνει πως η «σχολική τάξη» μπορεί παντού να υπάρξει.

Για να παραφράσουμε το αρχαίο ρητό, αυτό που λέει πως είναι Έλληνας όποιος μετέχει στην ελληνική παιδεία, ως σκεφτούμε πως γίνεται άνθρωπος όποιος μπορεί να μετέχει στην ουσιαστική γνώση και στον γραμματισμό, είναι άνθρωπος αυτός που μαθαίνει και συμμετέχει στην αλφαβήτα και «διαβάζει». Αυτός που μαθαίνει τα γράμματα. Ας κάνουμε έναν κόσμο καλύτερο δίνοντας πρόσβαση στην εκπαίδευση μέσα από τα μέσα της νέας εποχής, ας προσπαθήσουμε να δώσουμε σε όλους τις ίδιες ευκαιρίες και να διαλύσουμε τα προνόμια, ας κάνουμε περισσότερους ανθρώπους μέσα σε έναν κόσμο που του λείπει πλέον τόσο πολύ η ανθρωπιά.

Κωνσταντία Σωτηρίου

Λογοτέχνης